

bília sunt, transfer cálicem hunc a me: sed non quod ego uolo, sed quod tu. **C.** Et venit et inuenit eos dormiētes. Et ait Petro: ☩ Simon, dormis? non potuisti una hora uigilare? Vigilate et orate, ut non intrētis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro uero infirma. **C.** Et iterum abiens orauit, eundem sermonem dicens. Et reuersus, denuo inuenit eos dormiētes. Oculi eorum gravabant, quid respondēnit tertio, et ait illis iam et requiescite. Inuenit hora: ecce, Filius dētur in manus peccigate, eamus: ecce, quod prope est. **C.** Et, adhuc, venit Iudas Iscariote de duodecim, et circumtulit multa cum gladiis summis sacerdotibus senioribus. Dederat tor eius signum eis, Quemcūque osculatus fuero, ipse est, tenete eum et ducite caute. **C.** Et cum uenisset, statim accedens ad eum, ait: **S.** Ave, Rabbi. **C.** Et osculatus est eum. At illi manus iniecerunt in eum, et tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus, educens gladium, percussit seruum summi sacerdotis: et amputauit illi auriculam. Et respondens Iesus, ait illis: ☩ Tamquam ad latronem existis cum gladiis et lignis comprehendere me? cotidie eram apud uos in templo docens, et non me tenuistis. Sed ut impleantur

Scripturæ. **C.** Tunc discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolēscens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: et tenuerunt eum. At ille, reiecta sindone, nudus profugit ab eis.

Et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem: et conuenerunt omnes sacerdotes et scribæ et seniores. Petrus autem a longe se-

usque intro in atrium

sacerdotis: et sedebat

ad ignem, et calefactus

omni uero sacerdotis

consilium quærebant

in testimonium, ut

derent, nec inueniē-

terunt testimonium

aduersus eum: quia

testimonia non

inueniunt, sed falsum

ferēbant aduersus

eu: **S.** Quoniam

scitis eum dicentem:

Non in templum hoc manu-

factum, et per triduum aliud

non manu factum edificabo. **C.**

Et non erat conueniens testimoni-

um illorum. Et exurgens sum-

mus sacerdos in medium interro-

gauit Iesum, dicens: **S.** Non

respondes quidquam ad ea, quæ

tibi obiciuntur ab his? **C.** Ille au-

tem tacebat et nihil respondit.

Rursum summus sacerdos inter-

rogabat eum, et dixit ei: **S.** Tu es

Christus, Filius Dei benedicti?

C. Iesus autem dixit illi: ☩ Ego

sum: et uidebitis Filium hominis

sedentem a dextris uirtutis Dei,

et ueniētem cum nubibus cæli.

ttt ttt ttt

ttt ttt ttt

ttt ttt ttt

fff fff fff

fff fff fff

rrr rrr rrr

rrr rrr rrr

C. Summus autem sacerdos scin-
dens vestimenta sua, ait: **S.** Quid
adhuc desideramus testes? Au-
distis blasphemiam: quid vobis
videtur? **C.** Qui omnes condem-
naverunt eum esse reum mortis.
Et coeperunt quidam conspuere
eum, et velare faciem eius, et co-
laphis eum cadere, et dicere ei:
S. Prophetiza. **C.** Et ministri ala-
pis eum caedebant.

Et cum esset Petrus in atrio deor-
sum, venit una ex ancillis summi
sacerdotis: et cum vidisset Pe-
trum calefacientem se, aspiciens
illum, ait: **S.** Et tu cum Iesu Na-
zaréno eras. **C.** At ille negavit,
dicens: **S.** Neque scio neque no-
vi, quid dicas. **C.** Et exiit foras
ante atrium, et gallus cantavit.
Rursus autem cum vidisset illum
ancilla, coepit dicere circumstan-
tibus: Quia hic ex illis est. At ille
iterum negavit. Et post pusillum
rursus, qui astabant, dicebant
Petro: **S.** Vere ex illis es: nam et
Galilæus es. **C.** Ille autem coepit
anathematizare, et iurare: Quia
nescio hominem istum, quem di-
citis. Et statim gallus iterum can-
tavit. Et recordatus est Petrus
verbi, quod dixerat ei Iesus: Pri-
usquam gallus cantet bis, ter me
negabis. Et coepit flere.

Et confestim mane consilium fa-
cientes summi sacerdotes, cum
senioribus, et scribis, et universo
concilio, vincientes Iesum, du-
xerunt, et tradiderunt Pilato. Et
interrogavit eum Pilatus: **S.** Tu
es Rex Iudæorum? **C.** At ille res-
pondens, ait illi: ☩ Tu dicis. **C.** Et

accusabant eum summi sacerdo-
tes in multis. Pilatus autem rur-
sum interrogavit eum, dicens: **S.**
Non respondes quidquam? vide,
in quantis te accusant. **C.** Iesus
autem amplius nihil respondit,
ita ut miraretur Pilatus.

Per diem autem festum solébat
dimittere illis unum ex vinc-
tis, quemcumque petiissent. Erat au-
tem, qui dicebatur Barábbas, qui
cum seditiosis erat vinc-
tus, qui in sediti-
one fécerat homicidium.
Et cum ascendisset turba, coepit
rogare, sicut semper faciebat il-
lis. Pilatus autem respondit eis,
et dixit: **S.** Vultis dimittam vobis
Regem Iudæorum? **C.** Sciebat
enim quod per invidiam tradidis-
sent eum summi sacerdotes. Pon-
tífices autem concitaverunt tur-
bam, ut magis Barábbam dimit-
teret eis. Pilatus autem iterum
respondens, ait illis: **S.** Quid er-
go vultis faciam Regi Iudæorum?
C. At illi iterum clamaverunt: **S.**
Crucifige eum. **C.** Pilatus vero
dicebat illis: **S.** Quid enim mali
fecit? **C.** At illi magis clamabant:
S. Crucifige eum. **C.** Pilatus au-
tem volens populo satisfacere,
dimisit illis Barábbam, et tradi-
dit Iesum flagellis cæsum, ut cru-
cifigeretur.

Míletes autem duxerunt eum in
atrium prætorii, et convocant to-
tam cohortem, et induunt eum
púrpura, et impónunt ei plectén-
tes spineam corónam. Et coepe-
runt salutare eum: Ave, Rex Iu-
dæorum. Et percutiebant caput
eius arúndine: et conspuébant